

и фарисеји завиде деци, који са границима хитају у сусрет Христу и ускликују: „Осана Сину Давидовом!“ Заиста чудно. Како су само заборавили пророке од којих је свако на свој начин писао о Христу, ради нашег, незнабожачког, спасења! „Већ“, речено је, „нема стремљења ка Мени међу синовима Израилевим; јавих се онима који ме не тражише и рећи ћу народу туђем, ти си народ Мој“ (Ис. 65, 1; Ос. 2, 23).

Зато, браћо, приличи нама, Божијим људима, да прославимо

Хришћанин који исправно верује у Бога не треба да је немаран, него увек треба да очекује искушења и да буде спреман да се са њима суочи, како се не би чудио и збунио када наиђу. Он треба благодарно да претрпи невољу, имајући на уму реч пророка у Псалму: "Испитај ме, Господе, и окушај ме" (Пс. 25, 2). У другом Псалму Он није рекао: "Грдња твоја сатре ме", већ: "Грдња твоја исправи ме" (Пс. 17, 36).

св. Илија презвишер

Христа Који нас је заволео. Приђите, поклонима се Њему и припадимо као блудница, мислено целивајући Његове пречисте ноге и одступимо, попут ње, од злих дела; пролијмо, као миро на главу Његову, веру и љубав нашу; са љубављу му изиђимо у сусрет, као што му је тада народ (Јерусалимски изишао), и као граници, сломимо своје злопамћење; простримо пред Њега, као ризе, добра дела; ускличимо молитвама и незлобивошћу, као деца, претходимо Му милостињом према сиромасима, следимо Га бдењем и постом – и не упропашћујмо труд четрдесетодневнога поста у коме смо се подвизавали, чистећи се од сваке нечистоте, да би сада и у наш Је-

русалим ступио Христос. Јер је целокупан састав нашега тела назначен да постане Јерусалим, као што говори Исаија: „На Својим длановима, Јерусалиме, исклесао сам зидине твоје и населићу се у тебе“ (уп. Ис. 49, 16). Припремимо смирењем, горњу просторију наших душа, да би кроз Причешће ушао у нас Син Божији и начинио Пасху са ученицима Својим. Пођимо заједно са Онима Који добровољно иде на страдања, понесимо свој крст, трпећи сваку увреду, распнимо себе супростављањем гре-

ху, умртвимо телесне жеље, ускликнимо: „Осана на висинама! Благословен си ти, који си пошао на добровољно мучење, којиме си уништио ад и победио смрт!“ и прекинувши овде беседу, овенчајмо песмама, као цветовима, Свету Цркву и украсимо празник, подајмо Богу славословље и Христа, Спаситеља нашег, узвеличајмо, осењавани благодаћу Духа Светога, да би, у радости отпразновавши празник, у миру достигли до тридневног васкрсења Господа нашег, Исуса Христа, Које приличи свака слава, част, моћ и поклоњење, са Оцем и Пресветим и Благим и Животворним Духом, свагда и сада и увек векова. Амин.

манастир Подмаине - храм Успења Пресвете Богородице
са благословом игумана јеромонаха Рафаила

ВАСКРСЕЊЕ

ШЕСТА НЕДЕЉА ВЕЛИКОГ ПОСТА - ЦВЕТНА
УЛАЗАК ГОСПОДА ИСУСА ХРИСТА У ЈЕРУСАЛИМ

Јн. 12, 1 - 18, зч. 41; Флп. 4, 4 - 9, зч. 247.

св. Кирил Туровски

БЕСЕДА НА ЦВЕТНУ НЕДЕЉУ

Велике су и древне ризнице, предивно је и прерадосно откривење, дивно и непроцењиво богатство, неисцрпни су дарови који се раздају ближњима, славни су и часни неимари дома, обилни и велики су остаци царске трпезе којима се хране убоги – не трулежном храном, већ оном која се налази у вечном животу! Јер речи Јеванђеља, које је Господ тако пуно говорио ради спасења људи, храна су за наше душе. Славни, пак, и часни дом Његов, Црква, за искусне неимаре има патријархе и епископе, свештенике и игумане и све учитеље црквене, који су се вером и чистотом приближили Богу и по благодати Духа Светог, добили различите дарове поучавања и исцељења, по мери коју им је Христос даровао. Стога и ми, убоги, сакупљајући мрве са ове трпезе, насићујемо се, јер сваки слуга хвали свога домаћина.

Сада нам је радост и весеље свету, браћо, због празника у коме се налазимо, у коме се збило оно о чему су писали пророци, знамењем које је данас Христос учинио. Сада Христос улази у Је-

русалим из Витаније, севши на младунче магаричино, да би се испунило Захаријино пророштво које каже: „ево, цар твој иде... кротак и јаше на... младету магаричину“ (Зах. 9, 9). Схватајући ово пророчанство, ми се веселимо.

Кћерима вишњега Јерусалима назване су душе светих, а младунче магаричино – народи од незнабожаца, који су поверовали у Њега, које је Он ослободио од ђволске прелести, пославши им апостоле.

Сада народи изиђоше у сусрет Исусу, држећи у рукама граници и тиме му указујући поштовање, након што је позвао Лазара из гроба и васкрсао га из мртвих. Предивно људско сведочанство, коме поверовавши, народи су у њему познали Сина Божијега. Чинио је чуда међу Јудејима, а спасење и благодат даровани су незнабошцима. Они Га нису познали, а незнабошци су Га прихватили. Изаиљ се одрекао од Онога Који их је призвао ка вечном животу, а незнабошце који су поверовали, привео је у Небеско Царство. За оне пад и саблазан, а

email: kontakt@manastirpodmaine.org

интернет презентација: manastirpodmaine.org

за читав свет – устајање и вера.

Сада апостоли полажу своје ризе на младо магаре и Христос седи на њима. О, пројаве велике тајне! Јер апостолске ризе представљају хришћанске врлине, бу-

гранчице са дрвећа то је прост народ, али и грешници, који прилазе Богу, равнајући свој пут са крушењем срца и умиљењем душе, постом и молитвама, јер је речено: „Ја сам пут, истина и жи-

Ако верујеш, видећеш славу Божју. Кад си у страшном греху, убио си човека! Нико не зна, само ти знаш. Душа се распада од тог страшног греха. Како душу исцелити од њега? Ко ће душу васкрснути из тог гроба, из те смрти, ко? Само Господ!

Верујем Господе, ѿмози моме неверју. Ево, душа моја смрди, распада се. Нико је не може излечити, нико васкрснути из њеног гроба, из њене смрти, не из једне, из безброј смрти.

Покајање! Имај храбрости да тај грех кажеш Богу, кажеш свом духовнику, кажеш свештенику. Зови у помоћ благодат Божју, силу Божју да сиђе у тебе, да те васкрсне из тог гроба, како је Господ речју васкрсао Лазара који је почео да се распада и смрди. Тада ће теби синнути сила васкрсења кад ћеш ти васкрснути себе из тог страшног гроба у коме душа твоја смрди. Не само у лењости, него ето и у похоти, и у зависти, и у пакости, и у среброљубљу, и у гордости, и у гњеву, и у злоћудности, у сваком греху душа се распада, трули, пропада. И зато човек хришћанин да никад не очајава уз милост Божју. Господ Христос увек има више милости за нас, него што су греси у нама и око нас. Да, и ти вером у Господа Христа побеђујеш сваки грех као сенку и као сан, сваку смрт као сенку и сан, и сваког ђавола, једног најсмешнијег, побеђујеш као сенку и сан.

Џреј. Јусџин Нови Ђелијски

дући да су својим прихватањем (Христовог) учења, благоверни људи начинили престо Богу и станиште Светоме Духу. „Уселићу се у њих“, речено је, „и живјећу у њима, и бићу им Бог, и они ће бити мој народ“ (2Кор, 6, 16).

Народи му обасипају пут својом одећом, док су други одрезали гранчице са дрвећа и њима махали. Христос је постао праведни и благи пут за владаре овога света и за све велможе; обасипајући ове путеве милостињом и кротошћу, они без превеликих напора улазе у царство небеско. А они који су ломили

вот“ (Јн. 14, 6).

Сада и они који иду напред, и они који који иду позади кличу: „Осана сину Давидовом! Благословен који долази у име Господње“ (Мт. 21, 9). Они који иду напред јесу пророци и апостоли: они су раније пророковали о Христовом доласку, а ови читавом свету објавили о Богу који је дошао и у Његово име крстили народе. А они који иду иза јесу светитељи и мученици: једни су се силно борили против јеретика и откинули их као непријатеље од свете Цркве, други су до крви пострадали за Христово име и оста-

вивши све, пошли за Њим, да би постали судеоници Његових страдања. Сви су они клицали и узвикивали: „Ти си Син Божији, који је на земљи узео тело, да би подигао преступањем заповести палог Адама; ради Твога благослова и ми се подвизавамо да чинимо добра дела у име Господње“.

Сада је на ногама сав Јерусалим, ради Господњег доласка: журе старци, да би се поклонили Исусу као Богу; хитју деца, да би Га прославили због чуда Лазаревог васкрсења; узвикују младенци, као на крлима ношени око исуса: „Осана Сину Давидовом! Благословен Који долази у име Господње! Бог – Господ и јави се нама!“ (Мт. 21, 9; Пс. 117, 27). О, откривене тајне и разгонетнута пророчанства! Старцима су названи незнабошци: јер пре Авраама и Израиља постојали су народи; тада, будући прелештени, удаљили су се од Бога, а сада се са вером поклањају Сину Божијем. Децом је назван часни, који је заволео девственост, монашки чин, јер он непрестано слави Христа и чини чудеса по благодати Божијој. А у младенцима су осликани сви они хришћани што никако не умују о Христу, већ за Њега живе и за Њега умиру и приносе му завете и молитве.

Данас Ана и Кајафа негодују: свима је догађај донео весеље, а њима тугу и недоумицу. Требало би да они који су у свештеничком чину имају расуђивање и да по пророчким списима схвате, није ли то Христос, о коме је Јаков заповедао својим синовима, рекавши им: „Из твога потомства, Јудо, изићи ће владика неба и земље,

Он је надање народа, који је уз свој чокот привезао магаре своје“ (уп. Пост. 49, 10 – 11). Нису се селили ни Давида, који је о Њему пророковао и рекао: „Из уста деце и одојчади начинио си себи хвалу“ (Пс. 8, 3), и нису разумели (пророка) Софонија, који је писао: „Радуј се Јерусалиме и приправи пут Богу своме, јер ће доћи у Своју Цркву, творећи чудеса и чинећи знамења“ (уп. Соф. 3, 14), него су учинили заверу против Дародавца свих добара, да би погубили, не само Исуса, већ и Лазара и нису хтели да заједно са народом говоре тако: „Велики се, Госпode! Глас Твој је потресао дубине адове и истргао из њих душу умрлога и спасен, Лазар се поново вратио у живот!“

Данас се свака твар весели, ослобођена од вражијег поробљавања! Данас су се потресла адска врата и довратици и ужаснуле су се силе ђавоље! Данас горе и брегови истачу сладост, њиве и поља приносе Богу плодове, горња (воинства) поју, а они из преисподње ридају. Задивљују се анђели видећи како иде по земљи Онога Који је и на небесима невидљив; како седе на магарету Онога Који седе на херувимском престољу; окруженом народима Онога, Који је неприступан и небеским силама. Данас дечица радосно похваљују Онога, Кога са страхом славе Серафими! Данас ходи путем у Јерусалим Онај, Који је измерио небо педљима и земљу стопама! Данас улази у Цркву Онај, Који је неместив за Небеса.

Данас се старешна жречева испуњава гневом против Творца великих чудеса, данас књижевници